

foretagne Ændringer findes optrykt i Lovtidende som Bekendtgørelse Nr. 74).

Forslaget til nærværende Lov er udarbejdet af Administrationskommissionen af 30. Juni 1923 (se dennes 1. Betænkning af 5. September 1924). Kommissionsforslaget fremsattes af Ministeren for offentlige Arbejder i Folketinget, der vedtog det med enkelte Ændringer (se nedenfor under Punkt 1 og 3). Landstinget vedtog Lovforslaget i Folketingets Affattelse. *Formaalet med Loven* er at give Minister og Administration større Bevægelsesfrihed paa Takstområdet for derved at skabe en mere forretningsmæssig Drift af Statsbanerne.

Loven indeholder foruden nogle formelle Ændringer og Ændringer af mindre Betydning tre Hovedændringer i Takstloven, nemlig:

1. Tilladelse til at indgaa *Fragtaftaler med Enkeltmand*. Og i Forbindelse dermed fastsættes det, at Ministeren for offentlige Arbejder kan fastsætte Regler, hvorefter Generaldirektøren i særlige Tilfælde, hvor Hensynet til Driftens Økonomi maatte gøre det ønskeligt, kan nedsætte Taksterne med indtil 50 pCt. for Personer og 33 $\frac{1}{3}$ pCt. for Gods og levende Dyr.

Efter det fremsatte Lovforslag skulde det overlades til Generaldirektøren at foretage ovennævnte Takstnedsættelser; dette ændredes paa Foranledning af Folketingsudvalget derhen, at det er Ministeren, der fastsætter Reglerne herfor, for derved at fastslaa, at det er Ministeren, der i saa Henseende staar til Ansvar overfor Rigsdagen, saafremt saadanne Fragtaftaler fra Rigsdagens Side skulde blive gjort til Genstand for Kritik.

Ministeren har under Samraad med Folketingsudvalget erklæret, at *Hensigten med Fragtafterne med Enkeltmand* var dels at søge den nuværende Trafik bevaret for Statsbanerne, dels at tilføre dem ny Trafik til den højst mulige Fragt og i alt Fald med Fortjeneste for Banerne af Gods, som for Tiden overhovedet ikke kommer til Forsendelse, eller som paa Grund af de dermed forbundne økonomiske Fordele sendes paa anden Maade end med Statsbanerne. Da Ministeren endvidere fremhævede, at en Benyttelse af Bestemmelsen til at begunstige større Virksomheder i højeste Grad vilde stride mod Statsbanernes Interesser, hvorfor det var udelukket, at den vilde blive benyttet med dette Formaal, blev man fra alle Sider i Folketingets Udvalg enig om at lade de i denne Retning fremkomne Betæneligheder falde.